DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 18 decembrie 2013

de acordare a unei derogări solicitate de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în privința Angliei, Scoției și Țării Galilor în conformitate cu Directiva 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole

[notificată cu numărul C(2013) 9167]

(Numai textul în limba engleză este autentic)

(2013/781/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole [1], în special anexa III punctul 2 al treilea paragraf,

întrucât:

(1) În cazul în care cantitatea de dejecții pe care un stat membru intenționează să o împrăștie anual pe hectar este diferită de cea prevăzută la punctul 2 al doilea paragraf prima teză din anexa III la Directiva 91/676/CEE și la litera (a) a aceluiași paragraf, cantitatea respectivă trebuie stabilită astfel încât să nu împiedice îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 1 din directiva menționată și trebuie justificată pe baza unor criterii obiective, precum perioadele lungi de vegetație și culturile cu o puternică absorbție de azot.

(2) La 29 mai 2009, Comisia a adoptat Decizia 2009/431/CE de acordare a unei derogări solicitate de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în privința Angliei, Scoției și Țării Galilor în conformitate cu Directiva 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole [2], care permite aplicarea dejecțiilor animale în limita a 250 kg de azot pe hectar pe an, în anumite condiții, în cadrul programelor de acțiune din Anglia (Regulamentul 2008 nr. 2349), Scoția (Regulamentul 2008 nr. 298, astfel cum a fost modificat) și Țara Galilor (Regulamentul 2008 nr. 3143) și care expiră la 31 decembrie 2012.

(3) Derogarea acordată prin Decizia 2009/431/CE a vizat 433 de exploatații în 2010 (425 în Anglia, 6 în Scoția și 2 în Țara Galilor), 404 exploatații în 2011 (396 în Anglia, 7 în Scoția și 1 în Țara Galilor) și 390 de exploatații în 2012 (385 în Anglia, 4 în Scoția și 1 în Țara Galilor). Derogarea acordată prin Decizia 2009/431/CE a vizat, în perioada 2009-2012, în Regatul Unit, aproximativ 110 000 de unități vită mare (ceea ce corespunde unui procent de 0,9 % din total), 45 000 de hectare de pășune (ceea ce corespunde unui procent de 0,4 % din total) și 5 000 de hectare de teren arabil (ceea ce corespunde unui procent de 0,1 % din total).

(4) La 20 decembrie 2012, Regatul Unit a transmis Comisiei o cerere de reînnoire a derogării în temeiul anexei III punctul 2 al treilea paragraf din Directiva 91/676/CEE, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute de Decizia 2009/431/CE.

(5) Regatul Unit a stabilit programe de acțiune pentru perioada 2013-2016, în conformitate cu articolul 5 din Directiva 91/676/CEE, cu ajutorul următoarelor regulamente: regulamentele din 2008 privind prevenirea poluării cu nitrați (*Nitrate Pollution Prevention Regulations*, SI 2008/2349) și regulamentele de modificare SI 2009/3160, SI 2012/1849, SI 2013/1001 și SI 2013/2619 în Anglia; regulamentele din 2008 privind programul de acțiune pentru zonele vulnerabile la nitrați (*Action Programme for Nitrate Vulnerable Zones Regulations 2008*, Scottish SI 2008/298) și regulamentele de modificare Scottish SI 2013/123 în Scoția; regulamentele din 2013 privind prevenirea poluării cu nitrați [*Nitrate Pollution Prevention (Wales) Regulations* 2013, SI 2013/2506 (W. 245)] în Țara Galilor.

(6) Zonele vulnerabile desemnate cărora li se aplică programele de acțiune, în conformitate cu Regulamentul SI 2013/2619 în cazul Angliei, cu Scottish SI 2002 nr. 276 și Scottish SI 2002 nr. 546 în cazul Scoției și cu Regulamentul SI 2013/2506 (W. 245) în cazul Țării Galilor, acoperă 58 % din suprafața totală a Angliei, 14 % din suprafața totală a Scoției și 2,3 % din suprafața totală a Țării Galilor.

(7) Datele privind calitatea apei demonstrează că, în cazul apei subterane din Anglia, 85 % din corpurile de apă au concentrații medii de nitrați mai mici de 50 mg/l și 60 % au concentrații mai mici de 25 mg/l. În cazul Țării Galilor, 95 % dintre corpurile de apă subterană prezintă concentrații medii de nitrați mai mici de 50 mg/l, iar 87 % au concentrații mai mici de 25 mg/l. În cazul Scoției, 87 % dintre corpurile de apă subterană prezintă concentrații medii de nitrați mai mici de 50 mg/l, iar 62 % au concentrații mai mici de 25mg/l. În ceea ce privește apele de suprafață din Anglia, 59 % dintre siturile de monitorizare prezintă concentrații medii de nitrați mai mici de 25 mg/l, iar 8 % au concentrații de nitrați mai mari de 50 mg/l. În cazul Scoției și al Țării Galilor, peste 95 % dintre siturile de monitorizare prezintă concentrații medii de nitrați mai mici de 25 mg/l. În cazul Scoției, niciun sit de monitorizare nu prezintă concentrații medii de nitrați mai mari de 50 mg/l, iar în cazul Țării Galilor, 1 % dintre siturile de monitorizare prezintă concentrații de nitrați mai mari de 50 mg/l.

[1] JO L 375, 31.12.1991, p. 1.
[2] JO L 141, 6.6.2009, p. 48.

(8) În opinia Comisiei, după examinarea cererii Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și având în vedere experiența dobândită ca urmare a derogării acordate prin Decizia 2009/431/CE, cantitatea de dejecții propusă de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, 250 kg de azot pe hectar pe an, nu va aduce atingere realizării obiectivelor Directivei 91/676/CEE, sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții stricte.

(9) Documentele justificative prezentate de Regatul Unit demonstrează că cele 250 kg de azot propuse anual pe hectar, din dejecții de la animalele erbivore din exploatațiile de la câmpie, sunt justificate pe baza unor criterii obiective, cum ar fi volumul mare de precipitații nete, perioadele lungi de vegetație și culturile cu o puternică absorbție de azot.

(10) Decizia 2009/431/CE expiră la 31 decembrie 2012. Pentru a se asigura că agricultorii respectivi pot beneficia în continuare de derogare, este oportun să se prelungească termenul de valabilitate al Deciziei 2009/431/CE.

(11) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului pentru nitrați, instituit prin articolul 9 din Directiva 91/676/CEE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se acordă derogarea solicitată de Regatul Unit în privința Angliei, Scoției și Țării Galilor prin scrisoarea din 20 decembrie 2012, în scopul de a permite folosirea unei cantități mai mari de dejecții decât cea prevăzută de Directiva 91/676/CEE, în anexa III punctul 2 al doilea paragraf prima teză și la litera (a) a aceluiași paragraf, în condițiile prevăzute de prezenta decizie.

Articolul 2

Definiții

În scopul aplicării prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

(a) „exploatații cu pășuni” înseamnă exploatații în care cel puțin 80 % din terenul agricol disponibil pentru împrăștierea efluenților este acoperit de iarbă;

(b) „animale erbivore” înseamnă bovine (cu excepția vițeilor de lapte), ovine, cervide, caprine și cabaline;

(c) „pășune” înseamnă terenul cultivat permanent sau temporar (temporar înseamnă mai puțin de patru ani);

(d) „parcelă” înseamnă un teren individual sau un grup de terenuri, omogene din punct de vedere al culturii, al tipului de sol și al practicilor de fertilizare.

Articolul 3

Domeniu de aplicare

Prezenta decizie se aplică exploatațiilor cu pășuni, de la caz la caz și în condițiile stabilite la articolele 4, 5 și 6.

Articolul 4

Aplicarea și angajamentele anuale

(1) Agricultorii care doresc să beneficieze de o derogare în temeiul prezentei decizii înaintează anual o cerere autorităților competente.

(2) Pe lângă cererea anuală menționată la alineatul (1), aceștia se angajează, în scris, să respecte condițiile prevăzute la articolele 5 și 6.

Articolul 5

Aplicarea dejecțiilor și a altor îngrășăminte

(1) La exploatațiile cu pășuni, cantitatea de efluenți provenită de la complexe zootehnice cu erbivore împrăștiată anual, inclusiv de către animale, nu depășește cantitatea de dejecții care conține 250 kg de azot pe hectar, în condițiile prevăzute la alineatele (2)-(7).

(2) Aportul total de azot nu trebuie să depășească cererea previzibilă de nutrienți a culturii în cauză, trebuie să țină seama de rezerva din sol și nu trebuie să depășească standardul de aplicare maxim aplicabil exploatației, stabilit în programul de acțiune privind nitrații.

(3) Fiecare exploatație stabilește un plan de fertilizare în care se descrie rotația culturilor pe exploatație și aplicarea dejecțiilor și a altor îngrășăminte. Acest plan trebuie să fie disponibil la exploatație în fiecare an calendaristic înainte de 1 martie. Planul de fertilizare cuprinde cel puțin următoarele:

(a) planul privind rotația culturilor, în care trebuie să se specifice suprafața parcelelor cu pășune și a parcelelor cu alte culturi, inclusiv o schiță de hartă care să indice amplasarea fiecărei parcele;

(b) numărul de animale, o descriere a sistemului de adăpostire și depozitare, incluzând volumul disponibil pentru depozitarea dejecțiilor;

(c) un calcul al cantității de azot și fosfor din dejecțiile produse în exploatație;

(d) cantitatea, tipul și caracteristicile dejecțiilor distribuite în interiorul sau în exteriorul exploatației;

(e) necesarul prognozat de azot și de fosfor al culturilor, prevăzut pentru fiecare parcelă;

(f) rezultatele analizei solului în ceea ce privește conținutul de azot și fosfor;

(g) natura îngrășământului care urmează să fie utilizat;

(h) calculul cantității de azot și fosfor provenind din dejecțiile aplicate pe fiecare parcelă;

(i) calculul cantității de azot și de fosfor provenind din îngrășăminte chimice și alte tipuri de îngrășăminte aplicate pe fiecare parcelă.

Planurile se revizuiesc în termen de șapte zile de la orice modificare survenită în practicile agricole, pentru a se asigura conformitatea acestora cu practicile agricole reale;

(4) Fiecare agricultor întocmește un registru de fertilizare, care cuprinde informații privind gestionarea aportului de azot și fosfor. Aceste registre trebuie prezentate autorității competente pentru fiecare an calendaristic.

(5) Pentru fiecare exploatație cu pășuni care beneficiază de o derogare individuală, agricultorul acceptă să i se controleze cererea prevăzută la articolul 4 alineatul (1), planul de fertilizare și registrul de fertilizare.

(6) Fiecare agricultor căruia i se acordă derogare pentru o fertilizare corespunzătoare efectuează analize periodice ale conținutului de azot și de fosfor din sol.

Analiza și prelevarea de probe se efectuează cel puțin o dată la patru ani pentru fiecare zonă omogenă a exploatației, în funcție de rotația culturilor și de caracteristicile solului.

Este obligatorie cel puțin o analiză la fiecare 5 hectare de teren agricol.

Rezultatele analizei solului trebuie să fie disponibile în exploatația care beneficiază de derogare.

(7) Dejecțiile animale nu se aplică toamna, înainte de cultivarea ierbii.

Articolul 6

Gestionarea terenurilor

(1) Cel puțin 80 % din terenul disponibil pentru aplicarea dejecțiilor în cadrul exploatațiilor se cultivă cu iarbă.

(2) Agricultorii care beneficiază de o derogare individuală întreprind următoarele măsuri:

(a) pășunile temporare de pe terenuri nisipoase sunt arate primăvara;

(b) pajiștile arate sunt înlocuite imediat de o cultură cu un necesar ridicat de azot;

(c) rotația culturilor nu include plante leguminoase sau alte plante care fixează azotul atmosferic.

(3) Cu toate acestea, alineatul (2) litera (c) nu se aplică în cazul trifoiului cultivat pe pășunile unde acesta reprezintă mai puțin de 50 % din cultură și nici în cazul altor plante legumicole intercalate cu iarbă.

Articolul 7

Monitorizare

(1) Autoritatea competentă se asigură că în fiecare an se elaborează și se actualizează hărți din care să reiasă procentul de exploatații cu pășuni, procentul de animale și procentul de teren agricol la care se referă fiecare derogare individuală, pentru fiecare district, precum și hărți privind exploatarea terenurilor la nivel local.

(2) Se monitorizează solul, apele de suprafață și apele subterane pentru a se obține informații cu privire la concentrația de azot și de fosfor din apa din sol, la azotul mineral din profilul solului și la concentrațiile de nitrați din apele subterane și de suprafață, atât în condiții de derogare, cât și în absența acesteia. Monitorizarea se efectuează la nivelul exploatațiilor și la nivelul zonelor agricole de monitorizare. Punctele de monitorizare trebuie să includă principalele tipuri de sol, practici de fertilizare și culturi.

(3) Se va realiza o monitorizare intensificată a apei în zonele agricole aflate în apropierea celor mai vulnerabile corpuri de apă.

(4) În exploatațiile care beneficiază de derogări individuale se efectuează anchete cu privire la exploatarea terenurilor la nivel local, la rotația culturilor și la practicile agricole. Informațiile și datele colectate în urma analizei nutrienților menționate la articolul 5 alineatul (6) și a monitorizării menționate la alineatul (2) din prezentul articol se utilizează pentru a calcula, conform unui model, amploarea pierderilor de azot și de fosfor de la exploatațiile care beneficiază de o derogare individuală.

Articolul 8

Controale

(1) Autoritățile competente se asigură că toate cererile de derogare sunt supuse controlului administrativ. În cazul în care, în urma controlului, se demonstrează că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 5 și 6, solicitantul este informat în acest sens. În acest caz, cererea se consideră refuzată.

(2) Pe baza analizei de risc, a rezultatelor controalelor efectuate în anii precedenți și a rezultatelor controalelor generale aleatorii privind aplicarea legislației de punere în aplicare a Directivei 91/676/CEE, se stabilește un program de inspecții pe teren. Inspecțiile pe teren trebuie să acopere cel puțin 5 % din exploatațiile care beneficiază de o derogare individuală în legătură cu condițiile prevăzute la articolele 5 și 6 din prezenta decizie. În cazurile în care verificarea constată o situație de neconformitate, agricultorul trebuie informat de acest lucru. În acest caz, cererea de acordare a derogării pentru anul următor se consideră refuzată.

(3) Autoritățile competente primesc competențele și mijloacele necesare pentru verificarea respectării derogărilor acordate în conformitate cu prezenta decizie.

Articolul 9

Raportare

Autoritățile competente prezintă în fiecare an până în luna iunie un raport conținând următoarele informații:

(a) hărți care arată procentajul de exploatații, procentajul de animale, procentajul de terenuri agricole la care se referă fiecare derogare individuală, pentru fiecare district, precum și hărți privind exploatarea terenurilor la nivel local, menționate la articolul 7 alineatul (1);

(b) rezultatele monitorizării apelor subterane și de suprafață în ceea ce privește concentrațiile de nitrați și de fosfor, inclusiv informații privind tendințele calității apei, atât în condiții de derogare, cât și în absența acesteia, precum și impactul derogării asupra calității apei, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2);

(c) rezultatele monitorizării solului în ceea ce privește concentrațiile de azot și de fosfor din apa din sol și azotul mineral din profilul solului, atât în condiții de derogare, cât și în absența acesteia, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2);

(d) rezumatul și evaluarea datelor obținute în urma monitorizării intensificate a apei, menționate la articolul 7 alineatul (3);

(e) rezultatele anchetelor privind exploatarea terenurilor la nivel local, rotațiile culturilor și practicile agricole, menționate la articolul 7 alineatul (4);

(f) rezultatele calculelor pe bază de model ale amplorii pierderilor de azot și de fosfor de la exploatațiile care beneficiază de o derogare individuală, menționate la articolul 7 alineatul (4);

(g) evaluarea implementării condițiilor de derogare pe baza unor controale efectuate la nivel de exploatație și a informațiilor privind exploatațiile neconforme, pe baza rezultatelor controalelor administrative și ale inspecțiilor pe teren, menționate la articolul 8 alineatele (1) și (2).

Articolul 10

Aplicare

Prezenta decizie se aplică în contextul regulamentelor de desemnare a zonelor vulnerabile din Anglia (SI 2013/2619), Scoția (Scottish SI 2002 nr. 276 și Scottish SI 2002 nr. 546) și Țara Galilor [SI 2013/2506 (W. 245)] și în contextul regulamentelor de punere în aplicare a programului de acțiune din Anglia (SI 2008/2349 și regulamentele de modificare SI 2009/3160, SI 2012/1849, SI 2013/1001 și SI 2013/2619), Scoția (Scottish SI 2008/298 și regulamentele de modificare Scottish SI 2013/123) și Țara Galilor [SI 2013/2506 (W. 245)].

Prezenta decizie expiră la 31 decembrie 2016.

Articolul 11

Prezenta decizie se adresează Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Adoptată la Bruxelles, 18 decembrie 2013.

Pentru Comisie

Janez POTOČNIK

Membru al Comisiei